

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320203008
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5320203008.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobkyne: D., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., Z. XXXX, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanej: J. O., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., Z. XXXX, o vrátenie daru, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 11C/57/2020-183 zo dňa 09. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne o vrátenie daru v celom rozsahu a vyslovil, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzvala písomne žalovanú na vrátenie daru, a to listom zo dňa 24.07.2020, v ktorom popísala porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej spočívajúcich vo fyzickom a verbálnom napadnutí žalobkyne, vo vulgárnom ataku, ktorý sa mal opakovať viackrát v roku 2020. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že viackrát v roku 2020 jej žalovaná a jej manžel hrubo nadávali v kontexte vykonaných dôkazov, a to výsluchu žalovanej, jej manžela U. O., ktorí popreli tvrdenia žalobkyne o fyzických útokoch žalovanej vo vzťahu k svojej matke, aj keď svedok bol v blízkom vzťahu so žalovanou (manžel), taktiež výsluchom svedka, syna žalovanej U. O., nebolo preukázané, že by vo vzťahu k žalobkyni žalovaná sa správala spôsobom v rozpore s dobrými mravmi, teda, že by ju fyzicky napádala a vulgárne jej nadávala. Skutočnosť, že žalobkyňa je veľmi autoritatívny typ človeka, potvrdila žalovaná, jej manžel, syn, ako aj vypočutý svedok B. P., ktorý sám uviedol, že v rámci rodiny mali spartánsku výchovu a do 50 rokov matke ako jediný zo súrodencov vykal. Potvrdil, že žalobkyňa je dominantným typom a pripustil, že sestra (žalovaná) keď prišla k žalobkyni do záhrady a chcela niečo robiť, žalobkyňa jej chcela poradiť a už bol konflikt. Naopak vulgárne vyjadrovanie žalobkyne mal preukázané aj z fotokópie jej rukou napísaného odkazu pre žalovanú. Žalobkyňa nepreukázala tvrdenie, že žalovaná jej neposkytuje žiadne zaopatrenie v chorobe a v starobe, hoci berie na ňu opatrovné, nakoľko nielen z výsluchu žalovanej, ale aj z prepúšťacej správy žalobkyne zo dňa 02.06.2020 vyplynulo, že žalobkyňa ako najbližšiu príbuznú uviedla žalovanú. V nadväznosti na prepúšťaciu správu zo dňa 01.07.2019 vyplynulo, že žalovaná merala žalobkyni tlak a následne 11.07.2019 sa dostavila k obvodnej lekárke žalobkyne, kde sa informovala o zdravotnom stave matky a potrebnej indikácie liekov. Žalobkyňa nepoprela tvrdenia žalovanej o tom, že jej robila nákupy do domácnosti, ba dokonca manžel žalovanej poskytoval peňažný príspevok za opatrovanie žalobkyne buď v celosti alebo časťou priamo žalobkyni, ktorá prijatie finančných prostriedkov podpisovala na

potvrdení o výplate dávky. Rovnako uvedené žalobkyňa nevyvrátila. Zlom v správaní žalobkyne a žalovanej nastal v lete 2020 v dôsledku rozhodnutia žalobkyne darovaný dom podeliť medzi všetkých ostatných súrodencov, čo potvrdil aj svedok B. P. a vyplynula aj z čestného prehlásenia B. P., sestry žalovanej a dcéry žalobkyne, ktorá prehlásila, že jej matka napísala chalupu na meno žalovanej iba z dôvodu, aby ju ochránila pred otcom, teda jej bývalým manželom s podmienkou, že až bude čas, žalovaná vyplatí súrodencov. Taktiež zdôraznila, že žalovaná sa chová k matke neúctivo, neslušne a drzo. Darovacia zmluva bola spísaná formou notárskej zápisnice dňa 08.07.1999 pod č. N 285/99 a vôľa žalobkyne ako darkyne bola darovať nehnuteľnosť so zriadením vecného bremena opísaného v bode I. notárskej zápisnice žalovanej. Iné podmienky majúce na zreteli B. P., B. P. v notárskej zápisnici sa nenachádzajú, teda podmienka, že žalovaná vyplatí svojich súrodencov. Preto v snahe získať nehnuteľnosť späť žalobkyňa podala takýto návrh na vrátenie daru. Zdôraznil, že právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi. Predpokladom vrátenia je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, čo znamená značnú intenzitu alebo sústavnosť. V súdnej veci pri posudzovaní správania sa obdarovanej, teda žalovanej, vzal do úvahy a hodnotil i správanie samotnej darkyne, teda žalobkyne. Práve princíp vzájomnosti musel aplikovať v prejednávacom prípade, pretože správanie sa žalobkyne vyhodnotil vo vzťahu k žalovanej za nevhodné, majúce znaky vulgárnosti, pričom sama žalobkyňa v priebehu konania uviedla, že žalovanú má rada ako svoju dcéru. Nezistil hrubé porušenie dobrých mravov na strane žalovanej vo vzťahu k žalobkyňi. Žalovaná preukázala, že starostlivosť matky v rozsahu, v akej jej je umožnené jej poskytnúť, sa snaží dať, aj keď žalobkyňa takúto pomoc odmieta. Teda žalobkyňa ako darkyňa neuniesla bremeno svojich tvrdení týkajúcich sa hrubého porušenia dobrých mravov zo strany žalovanej ako obdarovanej a snaha získať darovanú nehnuteľnosť späť z dôvodu poskytnutia výplaty ostatným deťom, nie je dôvodom upraveným v § 630 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. Nesúhlasila so záverom, že nebolo preukázané, že žalovaná sa vo vzťahu k žalobkyňi správala spôsobom v rozpore s dobrými mravmi, teda, že by ju fyzicky napádal a vulgárne jej nadával, nakoľko výsluchom svedka B. P. bolo preukázané, že správanie žalovanej voči žalobkyňi ako matke bolo neúctivé, arogantné, plné hádok. V roku 2020 mu volala matka, že žalovaná ju fyzicky napadla a mala modriny na kolenách, krku a na prsiach. Uvedené bola nahlásiť na políciu. Žalovaná sa teda voči žalobkyňi správala hrubo, v rozpore s dobrými mravmi, pričom takéto situácie musela viackrát riešiť polícia a priestupkový orgán. Takéto správanie žalovanej sa neustále opakuje. Uvedené skutočnosti potvrdila i B. P. v čestnom prehlásení a rovnako ďalšia dcéra B. A. v čestnom prehlásení. Dňa 16.07.2020 žalovaná fyzicky napadla žalobkyňu, nadávala jej do sviň hnusných, oboma rukami ju chytila pod krk a následne pustila a trikrát ju obidvoma rukami zovretými v päst' udrela zhora po hlave a ťahala ju za vlasy, vytrhla žalobkyňi z ruky barlu a vykrikovala na ňu „skap ty sviňa“, čo bolo v riešení OR PZ Čadca pod č. ORP-P-294/2020. Žalovaná sa hrubo, v rozpore s dobrými mravmi, správala nielen k žalobkyňi, ale i k jej najbližším rodinným príslušníkom, čo potvrdil svedok B. P., ktorý potvrdil, že má zlé vzťahy aj s ostatnými súrodencami. On sám niekoľkokrát utržil od žalovanej šľavnaté nadávky, a keď na požiadanie žalobkyne v roku 2018 prerábala kúpeľňu, žalovaná mu vynadala, lebo to nebolo podľa jej predstáv. Okolnosti žalobkyne či je alebo nie je dominantný typ, nemá pre posúdenie žaloby absolútne žiaden význam. Žalobkyňa sa voči žalovanej v rozpore s dobrými mravmi nesprávava, a preto je vylúčené, aby sa na povahové vlastnosti žalobkyne v tomto konaní prihliadalo. Svedok B. P. potvrdil, že všetky hádky vyvoláva žalovaná s jej manželom, čo podľa svedka hraničí až s týraním. V prejednávacom prípade je vylúčená aplikácia princípu vzájomnosti, na ktorý poukázal súd prvej inštancie. Rovnako sa nezakladá na pravde, že žalovaná poskytovala žalobkyňi zaopatrenie v chorobe, nakoľko svedok B. P. potvrdil, že v súčasnosti chodievala s matkou k lekárovi, na očkovanie, dva - trikrát do týždňa jej prinesie nákupy. V dome vykonával veľa rekonštrukcií, o ktoré ho požiadala matka. V čase hospitalizácie žalobkyne v nemocnici žalovaná za ňou chodievala sporadicky a po návrate z nemocnice jej neposkytla žiadnu pomoc. V roku 2020 žalobkyňa si musela zabezpečiť opatrovatel'ku z Mesta Čadca, ktorá jej poskytovala starostlivosť, pomáhala s domácimi prácami a aktuálne jej to zabezpečuje svedok B. P.. Bolo preukázané, že žalovaná dlhodobo nepomáha žalobkyňi pri žiadnych domácich prácach, čo samotné je hrubo v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná voči žalobkyňi neprejavuje žiadnu vďaku, naopak, nijakým spôsobom nepomáha starému a chorému človeku - žalobkyňi pri domácich prácach a so starostlivosťou o domácnosť. Súd prvej inštancie vec vo veľkej miere zovšeobecnil a považoval správanie žalovanej vo vzťahu k žalobkyňi len za bežné, konfliktné situácie. Z posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca

vyplýva, že žalobkyňa je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a na sprievodcu a pomoc inej fyzickej osoby. Priemerný rozsah odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je viac ako 12 hodín denne. Hoci je žalobkyňa poberateľkou starobného dôchodku, žalovaná sa jej opakovane vyhrážala, že dá zavariť vstupnú bránu k domu, aby sa na pozemok nemohli dostať predajcovia dreva s tým, že jej žalovaná prikazuje, aby kúrila plynom, čo však pre nedostatok finančných prostriedkov nie je možné. Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Odo 137/2020 a Krajského súdu Nitra sp.zn. 25Co/375/2013. Vzhľadom na to sú toho názoru, že súd prvej inštancie pochybil vo viacerých otázkach, ktoré spôsobujú, že konanie má tzv. iné vady, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zároveň rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nepochybne boli splnené všetky podmienky uvedené v § 630 OZ. Rozhodnutie súdu vzhľadom na skutočnosti vytykané v tomto odvolaní považuje za arbitrárne, prekvapivé a nenapĺňajúce základné požiadavky zákonnosti. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie, prípadne rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Zároveň si uplatnila trovy odvolacieho konania

4. Žalovaná k odvolaniu žalobkyne uviedla, že s dôvodmi odvolania nesúhlasí, nakoľko svojej mame (žalobkyni) nijako neublíži, ani slovne ani fyzicky. Nie je pravdou, že polícia opakovane zasahuje, naopak pravdou je, že žalobkyňa podala na ňu a jej manžela trestné oznámenie a po prešetrení bola sama obvinená z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. 16.07.2020 žalobkyňa vytrhla mladý orech a na jej otázku, prečo to robí, ju vyfackala, vysotila z verandy von a druhý deň podala na ňu trestné oznámenie. Celý incident prekrútila, aby mala dôkaz o jej porušení dobrých mravov a získala darovanú nehnuteľnosť späť. Cielene zavádza brata a sestry, aby uspela v tomto súdnom spore. Z výsluchu svedka B. vyplýva, že informácie o jej správaní vo vzťahu k žalobkyni má len z počutia a nikdy nebol ich priamy účastník. Sám sa vyjadril, že v súčasnej dobe každý zo súrodencov by bol rád, keby niečo z domu dostal. Čestné prehlásenie sestry B. považuje za sfaľované a má za to, že ho podpísala žalobkyňa a bolo napísané niekým na jej podnet. Žalobkyňa nepredložila čestné prehlásenie s úradne overeným podpisom. Žiadnym spôsobom nepreukázala, ako jej bolo doručené čestné prehlásenie od sestry, ktorá býva v Taliansku. Prehlásenie sestry B., že sa starala o matku v čase, keď si zlomila nohu, je pozmenené, aby hovorilo v jej neprospech, nakoľko matka si zlomila nohu asi pred 20 rokmi na brigáde u nej na Morave. Od podania žaloby žalobkyňou sa správanie jej súrodencov vo vzťahu k nej postupne veľmi zmenilo, brat B. sa jej vyhrážal, že ju zničí, sestra B. jej napísala, že si má hľadať inú rodinu a sestra B. nereaguje na jej správy, ani ju nekontaktuje, čo jej je ľúto. V súčasnosti žalobkyni ponúka pomoc, ktorú niekedy prijme a niekedy odmietne. O nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu, sa naďalej stará a investuje, nakoľko je to potrebné a neodkladné. Dôkaz, ktorý predložila súdu, a to vulgárny odkaz písaný vlastnou rukou žalobkyne, preukazuje, že práve žalobkyňa sa voči nej správa v rozpore s dobrými mravmi, matka ju vulgárne osočuje, ako aj manžela a jej synov a viackrát ju fyzicky napadla. Ďalšie predložené dôkazy svedčia o tom, že sa zaujímal o jej zdravotný stav, vždy jej pomáhala a plnila jej požiadavky. Pomáhali jej aj finančne (120.000,- Sk na kúpu predmetnej nehnuteľnosti, ktoré jej dodnes nevrátila, ako aj peňažný príspevok za opatrovanie, ktorý jej v plnej výške mesačne odovzdávali). Vzhľadom na to navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

5. Žalobkyňa v replike uviedla, že vyjadrenie žalovanej obsahuje množstvo zavádzajúcich a nepravdivých tvrdení. V konaní bolo riadne preukázané, že žalovaná žalobkyni fyzicky ubližuje a opakovane i vulgárne nadáva. Žalobkyňa opakovane volala hliadku polície za situácie, keď na ňu žalovaná fyzicky a slovne útočila. Tvrdenie žalovanej, že by žalobkyňa cielene zavádzala B. P., B. I. a B. A., sa nezakladajú na pravde. Čestné prehlásenia sú v celom rozsahu pravdivé a zodpovedajú skutočnému stavu veci, pričom zásadné narušenie vzťahov v rodine potvrdzuje i žalovaná v ňom predloženom vyjadrení. Nie je pravdou, že by žalovaná ponúkala pomoc žalobkyni i v súčasnosti. Žalovaná sa nezaujíma o jej zdravotný stav a žiadnym spôsobom jej neposkytuje pomoc v starobe a chorobe. Žalovaná sa hrubo, v rozpore s dobrými mravmi, správa nielen voči žalobkyni, ale i jej najbližším rodinným príslušníkom. Rozhodnutie považuje za arbitrárne, prekvapivé a zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

6. Žalovaná v duplike uviedla, že k odvolaniu sa už vyjadrila a bolo preukázané, že jej správanie voči žalobkyni je v súlade s dobrými mravmi. Pomáhala jej, starala sa o jej zdravie, o chod jej domácnosti, záhradu a bola jej nápomocná aj finančne. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

7. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Darca sa môže v zmysle § 630 OZ domáhať vrátenia daru, ak obdarovaný hrubo porušil dobré mravy, a to chovaním sa voči darcovi alebo členom jeho rodiny. Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní konkrétneho správania sa treba vychádzať z toho, či ide o porušenie dosahujúce značnú intenzitu alebo ide o porušovanie sústavné, ktoré svojim trvaním, priebehom, váhou a pôsobením nadobudlo povahu hrubého porušenia. Toto negatívne správanie musí sa prejavovať objektívne, nepostačuje iba subjektívny pocit a úsudok darcu (R 31/1999).

9. Právne vzťahy založené prevodom vlastníctva darovacou zmluvou zakladajú stav, ktorý má právnu istotu, požíva právnu ochranu s tým, že záväznosť z neho vyplývajúcu zobrali na seba zmluvné strany sami a dobrovoľne. K narušeniu tohto stavu už nemôže dochádzať zo svojvôle darcu. Nie každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi preto zakladá právo na vrátenie daru. Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Toto sa musí prejavovať objektívne a pri hodnotení tohto správania sa obdarovaného treba vziať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa samého darcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Nezohľadnenie výsledkov vykonaného dokazovania svedčiacich aj proti darcovi by malo za následok nesprávne právne posúdenie veci (NS SR 3Cdo 53/2006).

10. V rozhodnutí sp.zn. 2Cbo 108/2007 najvyšší súd podal výklad § 630 OZ, pričom zdôraznil, že predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného alebo len samotná jeho nevďačnosť, ale iba také správanie, ktoré s ohľadom na všetky individuálne okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako „hrubé“ porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či určité správanie obdarovaného možno považovať za „hrubé“ porušenie dobrých mravov, treba mať na zreteli princíp vzájomnosti. To znamená, že v prípade zistenia takého správania obdarovaného treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie darcu, zistiť, či on sám sa nespráva(l) voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je (nebolo) príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny.

11. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie zamietajúci žalobu žalobkyne zodpovedá požiadavkám na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Nedôvodnou tak bola námietka žalobkyne v odvolaní o arbitrárnosti, prekvapivosti rozhodnutia, ktoré nemá napĺňať základné požiadavky zákonnosti.

12. Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľky) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia. Súd prvej inštancie dostatočne, jasne i objektívne, presvedčivo a zásadne odôvodnil napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje a naň poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie jeho správnosti len poukazuje na niektoré ďalšie skutočnosti.

13. V preskúmvanej veci z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa darovala žalovanej darovacou zmluvou spísanou formou notárskej zápisnice dňa 08.07.1999 pod č. N 285/99,

Nz 290/99, spísanej na Notárskom úrade v Čadci, sporné nehnuteľnosti a zároveň bolo zriadené vecné bremeno v prospech žalobkyne v práve doživotného užívania predmetných nehnuteľností. Vklad do katastra na základe uvedenej zmluvy bol povolený pod č. V 1319/99 dňa 10.09.1999. Žalobkyňa listom zo dňa 24.07.2020 vyzvala žalovanú na vrátenie daru, kde opísala porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej spočívajúce vo fyzickom a verbálnom napadnutí žalobkyne, vo vulgárnom ataku, ktorý sa mal opakovať viackrát v roku 2020. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že konania žalovanej vytykané žalobkyňou vo výzve na vrátenie daru a v žalobe, nenapĺňajú znaky hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle § 630 OZ. K tvrdeniam žalobkyne, že ju žalovaná mala fyzicky a verbálne napadnúť, z ktorého dôvodu viackrát privolala hliadku polície a vec riešila polícia, je nutné poukázať na rozhodnutie v priestupkovom konaní Okresného úradu Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-CA-OVVS-2020/012165-003 zo dňa 13.10.2020, ktorým bolo konanie proti žalovanej pre priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), konanie proti manželovi žalovanej pre priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch a konanie proti žalobkyni pre priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch (u všetkých troch sa malo jednať o skutok zo dňa 16.07.2020) bolo priestupkové konanie voči všetkým zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch, nakoľko spáchanie skutku u nich nebolo preukázané. Teda žalobkyňa preukázala iba to, že podala podnet na žalovanú na políciu, avšak na základe jej podnetu nebola žalovaná uznaná z trestného činu alebo priestupku. Žalobkyňa žiadnym iným spôsobom nepreukázala vytykané správanie žalovanej a pokiaľ sa k nemu vyjadroval svedok B. alebo v čestnom prehlásení ďalšie dcéry žalobkyne, tieto neboli prítomné pri údajných útokoch žalovanej voči žalobkyni a vedomosť o týchto útokoch mali mať iba z rozprávania žalobkyne.

14. Žalobkyňa preukázala, že je ťažko zdravotne postihnutá osoba, ktorá má uznané poskytovanie pomoci zo strany ďalšej osoby, minimálne 12 hodín denne. Avšak k jej tvrdeniam, že túto opateru jej žalovaná neposkytuje a nezaujíma sa o jej zdravotný stav, odvolací súd zdôrazňuje, že z prepúšťacích správ žalobkyne z nemocnice a lekárskeho správ vyplýva, že jednak žalobkyňa ako za blízku osobu označovala vždy žalovanú a tak isto z týchto správ vyplýva, že žalovaná sa zaujíma o zdravotný stav žalobkyne do roku 2020. Manžel žalovanej dňa 29.7.2020 (č.l. 72) podal žiadosť na Úrad práce, sociálnych a rodiny v Čadci o odňatie príspevku za opatrovanie a zastavenie výplaty, ktorý mu bol poskytovaný za osobné a každodenné opatrovanie žalobkyne s odôvodnením, že táto je nezávládne, vulgárne mu nadáva a fyzicky napáda jeho manželku. Rovnako bolo preukázané, že predmetný príspevok bol vyplácaný žalobkyni, čo mala potvrdzovať svojich podpisom na platobnom príkaze na jeho výplatu. Žalobkyňa síce popierala, že jej tento príspevok od manžela žalovanej bol poskytovaný, podpis uznala, avšak žiadnym spôsobom nešpecifikovala z akých dôvodov sa tento jej podpis nachádza na platobných príkazoch.

15. Žalovaná pred súdom prvej inštancie (č.l. 139) sa vyjadrila, že mala záujem sa o matku starať, začala si vybavovať opatrovateľský príspevok, avšak keď išli spolu v aute na Mestský úrad Čadca vybavovať žiadosť, žalobkyňa ju dotazovala, či jej bude z opatrovateľského príspevku poskytovať finančné prostriedky, na čo jej mala žalovaná vysvetliť že nie, nakoľko príspevok bude ako jej zamestnanie a bude to jej príjem. Reakcia žalobkyne na uvedené mala byť taká, že od nasledujúceho dňa začala robiť prieky. Následne žalobkyňa odmietala jej pomoc, do rodinného domu žalovaná chodí naďalej a je ochotná matke poskytovať pomoc, avšak táto ju najskôr musí prijať. Žalovaná na uvedené reagovala iba spôsobom, že tvrdenia žalovanej sa nezakladajú na pravde. Napokon samotná žalobkyňa na pojednávaní pred súdom (č.l. 140 p.v.) sa vyjadrila, že nepotrebuje pomoc od žalovanej, je sebestačná, maľuje obrazy, ktoré si vie predať, má dôchodok a peniaze pre seba, ako aj opatrovateľku.

16. Z tohto dôvodu ani nemožno hovoriť zo strany žalovanej o neposkytnutí potrebnej pomoci žalobkyni, pretože táto nie je na ňu zo strany žalovanej odkázaná, keďže ako sama uviedla, starostlivosť jej bola zabezpečovaná najskôr opatrovateľkou z mestského úradu a následne synom B. P.. Tak isto z vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že má záujem poskytovať túto opateru žalobkyni, avšak žalobkyňa ju odmieta prijímať.

17. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila a poukazovala na neprístojné správanie žalovanej voči nej a vulgárne napádanie, práve naopak, bolo v konaní preukázané takéto správanie žalobkyne voči rodine žalovanej, a to v zmysle listinného dôkazu, ktorý písala rukou samotná žalobkyňa a uvedené ani nepoprela.

18. Odvolací súd riadiaci sa týmito úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, čo sa týkalo aj vecne správneho a odvolacími dôvodmi nespochybneného rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania, keď súd prvej inštancie náležite uplatnil zásadu úspechu v konaní.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP aplikujúc § 255 ods. 1 CSP, keď žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, nakoľko žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech. O výške týchto trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)